

(א) [לעיל ק"א:] ט חותן קלה. קלה. א חותן קלה. ד רש"י מ"ז, ט לעיל ח.

הגהות הב"ח

(א) גמ' ולא פליגי: (ב) שם נמשקל גותן לכן: (ג) שם מהו דמימא מתנת כהונה אינן גולות: (ד) שם בלא הכר הגבול דמי: (ה) רש"י ד"ה רכ פסא וכו' קאמר הס"ד ואח"כ מ"ה ולא עשו בו תקנת השוק וכו' שגגה לא עשו לו: (ו) תוב ד"ה והלכא וכו' אמוראי (אמרי וכו' השוק) תא"מ וי"ב ס"א אין וכו':

גליון הש"ס

גמ' והא רב הונא תלמידיה דרב. עין שנת קמח ע"א מלך דף מ ע"א מסהדא דף ע"ב:

הגהות הגר"א

[א] רש"י ד"ה לא כו' דמימא כו'. גי' אכל הכנס' כנגד דל"ה לכל (ועשגה"ר ס' ע"ז ס"ק ז'): (ב):

רבינו חננאל

איתמר גב ומוכר ואחר כך הוכר הגב. רבא אמר הדין עם הגב. ר' יוחנן אמר הדין עם ... דאמר גול ולא נהניאש הבעלים ורבא אחר ואלו רצו מזה גובה רבה מזה גובה, וכו'. ... והי"א: וכו'. ה"ה הדרה לרמא ובתקנת השוק ... והלכתא בכולהו עשו תקנת השוק בין מוכר בין משיכן, ואפילו משיכן שוה מאה ... במאות, דשקיל לוקח וזויה מבעל הבית, ובעל הבית מסיק מן הגב. בר מנגב ופרע בחובו, גב ... ופרע בחיפו, שלא עשו בו תקנת השוק, אלא נותן לבעל הבית מלוקח, והלוקח מסיק מן הגב. וזויה מנגב מפורסם לא עשו בו תקנת השוק. חנן בןשואה לבישואה לא היה מפורסם לגבינותא לא היה מפורסם. ... אגיד ליה גלימא בגיורא. פירוש מכור לו בר' דזוי קמאי ... דהוה מסיק ביה, והוה ליה גב ופרע בחובו, ולא עשו בו תקנת השוק והדרא גביה למרה בלא דמי. והלוקח ... נרשא גב ספריה וחבניה לפפונאה בפ' זוי, אול פפונאה זבניה לבר מחוואה ... ר מחוואה ק"כ זוי ושיקל ספריה, והדר מריה ... וכו'. איתמר גב ומוכר ואחר כך הוכר הגב רב משיכן דר' יוחנן אמר הדין עם הראשון ר' יוחנן משימי דר' ינאי אמר הדין עם הראשון וכו'. רב משיכן רבי חייא אמר הדין עם הראשון דינא דלוקח למימשקל זוי בדידי גב רב לא עשו בו תקנת השוק. פסק רבי חננאל וצ"ל הלכתא כר' יוחנן. זיל שרי עבישך. פי', אמר ליה רב הונא להרבה שגגה לו מן הדמים ופרעה המשיכן שלך, מכלל דסבר עשו בו תקנת השוק. מן לעבות עבטו. [אבמי בר נאי חמוה דרבינא דהוה מסיק בחוואה גברא ארבעה זויי גב גלימא אחיא ניהליה אוזפיה ארבעה זויי אחריני לסוף חורב הגב אתא לקמיה דרבינא] א"ל ארבעה זויי קמאי גב ופרע בחובו הוה ליתן לך [חנן ארבעה] זויי אחריני ואחרת ליה גלימיה, מוקף רב כחן דילמי גלימ' אגוריה תהליה בארבעה זויי [קמאי יהב ניהליה], וכו'. פרי' כלומ' פרע לו חובו פרע לו הטלת תחת ארבעי זויי הראשונים והתם לא עשו תקנת השוק בדברי הכל. מיהו, אילו האחרוני שרצה רבינא לחייב להחוא

הגוזל ומאכיל

פרק עשירי בבא קמא

קטו.

עין משפט ונר מצוה

עב א מיי פ"ט מהל' נמוס' הלכה טו סגמ עשין קמב טו"ע י"ד פי' סא ספק ג' עב ג מיי פ"ה מהל' גביה הל' ג ועין נמ"מ וכו' סמג עשין עא טו"ע ח"מ סי' שט ספק ג: ער ד מיי שם הל' ג ועין כהשנות ונמ"מ טו"ע שם ספק ג: עה ה מיי שם הל' ג ועין כהשנות ונמ"מ: עו ר מיי שם הל' ג טו"ע שם ספק ח: עז ז מיי שם הלכה ח טו"ע שם ספק ט: עח ח מיי שם הל' ט ועין כהשנות ונמ"מ טו"ע שם ספק י: עט ט מיי פ"ז מהל' גיולה ואחריה הל' ט סמג עשין עד טו"ע ח"מ סי' רפד ספק ה:

אמר ליה אביי הרי מתנות כהונה בלפני יאוש דמי ופליגי. דמשמע ליה לאצזי דהדין עם הטבח דוקא וה"ר הדין עם הראשון מכלל קשה על פי' הקונטרס דפרק הורעו (חולין דף קלד.) ואין להאריך בזה: **והלכתא** בכולהו עשו בו תקנת השוק. ג"ל דלא קאי אלא אהי דפליגי בזה אמוראי (א) אמר ומר זוטרא [נצא ורז שמת] דלאו לפסוק כמ"ד עשו בו תקנת השוק אלא אמילתא דרצא דגנב מפורסם דלא פליג עליה שום אמורא לא קאי: הרי

לא צריך לאהדורי עליה כולי האי ודלמא איצטרך ליה זויי וזבין אמר רב אשי הרי יצא לו שם גביה בעיר: איתמר גב ומוכר ואח"כ הוכר הגב רב משמיה דרבי חייא אמר הדין עם הראשון ר' יוחנן משמיה דרבי ינאי אמר הדין עם השני אמר רב יוסף (א) לא פליגי כאן לפני יאוש הדין עם השני כאן לאחר יאוש הדין עם הראשון (ב) ותרווייהו אית להו דרב חסדא א"ל אביי ולא פליגי הא מתנות כהונה בלפני יאוש דמי ופליגי דתנן **אמר** לו מכור לי מעיה של פרה והיו בהן מתנות נותנן לכהן ואינו מנכה לו מן הדמים לקח הימנו במשקל (ג) נותנו לכהן ומנכה לו מן הדמים (ד) ואמר רב לא שנו אלא ששקל לעצמו אבל שקל לו הטבח הדין עם הטבח אף דין עם הטבח מהו דתימא (ו) אין מתנות כהונה נגזלות קמ"ל ולאביי דאמר פליגי במאי פליגי בדרב חסדא רב זביד אמר כגון שנתייאשו הבעלים ביד לוקח ולא נתייאשו ביד גב ובהא פליגי מר סבר יאוש ואח"כ שינוי רשות קני שינוי רשות ואח"כ יאוש לא קני וכו' **לא** שגא רב פפא אמר בגלימא דכ"ע לא פליגי דהדר למריה והכא בעשו בו תקנת השוק קמפליגי רב משמיה דר' חייא אמר הדין עם הראשון דינא דלוקח דלישקול זויי מנגב ולא עשו בו תקנת השוק ור' יוחנן משום דר' ינאי אמר הדין עם השני דינא דלוקח דלישקול מבעל הבית ועשו בו תקנת השוק וסבר רב לא עשו בו תקנת השוק * והא רב הונא תלמידיה דרב הוה וחנן בישא גב גלימא אתא לקמיה דרב הונא א"ל להחוא גברא זיל שרי עבישך שאני חנן בישא כיון דליכא לאישתלומי מיניה כלא הוכר (א) דמי אמר רבא יאם גב מפורסם הוא לא עשו בו תקנת השוק והא חנן בישא דמפורסם הוה ועשו בו תקנת השוק נהי דמפורסם לבישואה לגבינותא לא מפורסם איתמר **גב** ופרע בחובו גב ופרע בחיפו לא עשו בו תקנת השוק דאמרי לא אדעתא דהנהי יחבת ליה מידי משכנתא שוי מאתן במאה עשו בו תקנת השוק שוה בשוה אמר רב לא עשו בו תקנת השוק מר זוטרא אמר עשו בו תקנת השוק (ב) והלכתא עשו בו תקנת השוק זבינא שוה בשוה עשו בו תקנת השוק שוה מאה במאתן רב ששת אמר לא עשו בו תקנת השוק רבא אמר עשו בו תקנת השוק ויהלכתא בכולהו עשו בו תקנת השוק לבר מנגב ופרע בחובו גב ופרע בחיפו: אבימי בר נאי חמוה דרבינא הוה מסיק בהחוא גברא ארבעה זויי גב גלימא אחיא ניהליה אוזפיה ארבעה זויי אחריני לסוף הוכר הגב אמר רבא איתמר גב ומוכר ואחר כך הוכר הגב רב משיכן דר' יוחנן אמר הדין עם הראשון וכו'. רב משיכן רבי חייא אמר הדין עם הראשון דינא דלוקח למימשקל זוי בדידי גב רב לא עשו בו תקנת השוק. פסק רבי חננאל וצ"ל הלכתא כר' יוחנן. זיל שרי עבישך. פי', אמר ליה רב הונא להרבה שגגה לו מן הדמים ופרעה המשיכן שלך, מכלל דסבר עשו בו תקנת השוק. מן לעבות עבטו. [אבמי בר נאי חמוה דרבינא דהוה מסיק בחוואה גברא ארבעה זויי גב גלימא אחיא ניהליה אוזפיה ארבעה זויי אחריני לסוף חורב הגב אתא לקמיה דרבינא] א"ל ארבעה זויי קמאי גב ופרע בחובו הוה ליתן לך [חנן ארבעה] זויי אחריני ואחרת ליה גלימיה, מוקף רב כחן דילמי גלימ' אגוריה תהליה בארבעה זויי [קמאי יהב ניהליה], וכו'. פרי' כלומ' פרע לו חובו פרע לו הטלת תחת ארבעי זויי הראשונים והתם לא עשו תקנת השוק בדברי הכל. מיהו, אילו האחרוני שרצה רבינא לחייב להחוא

מוסף רש"י

אמר לו. לטבח, מכור לי מעיה של פרה. בני מעיה של פרה זו, והיו בהן מתנות, הקבה, נותנן. לוקח זה לכהן ואינו מנכה לו מן הדמים. אין המוכר מנכה לו ללקוח מן הדמים, שהרי היה יודע הלוקח שהמתנות שם, וזה לא מכל לו הקבה (חולין קלד.) ואין הטבח מנכה לו כלום לפי שלא מכר לו את המתנות מסתמא (שם קלד.) לקח הימנו במשקל. הליטול כך וכן ושל לו הקבה (שם קלד.) להשקל וזיל זבין ליה (שם קלד.) נותנו לכהן. טמא לו לוקח לכהן. טמא הגול אלא וזכר להשיב (שם קלד.) ומנכה לו מן הדמים. הטבח יכסה לו מן הדמים, על כרחו, ממכר לו דבר שאינו שלו (שם) משכנתא זכו הכהנים ממנוסיהם הדין על הטבח (שם קלד.) לא שנו. היכא דלוקח הימנו ממשקל, דקמין נותן לוקח לכהן והוא חסר ומוכר דמים מן טענת, אלא ששקל לעצמו. כששקל לוקח לעצמו, דלוקח דעמל, דלוקח דעמל לא ננע כחן איתו בעל דברים של כחן, לפיכך ו הלוקח טמא והוא שולל לו הדמים שעל הטבח היה מוטל ליתן (שם קלד.) אבל שקל לוקח הטבח הדין עם הטבח. הדין של כחן ומלוקמו ונתינתו אף על הטבח הוא והטבח חסר עליהם אס יח צעין נותנן לכהן (שם.) וחזיל את הרבש לתוכו. מפני שהדבר דמיו יקרים (שם יד.)

רבינו חננאל (תוסף)

גברא בעל הגלימ' משום דאילו האחרוני סבר שבחובו הראשון פרע ואילו ארבעה הראשונים עדיין על הגלימ' ולא נפרעו, וא"ל רב כחן שגא הטלת שהביא לו קרדם שהלוח לגב [...] אילו האחרוני פרע בחוב הראשון פיר' גמורה וכבר כאן תנן השוק חייב אבימי להחזיר הגלימ' לבעלי ואילו זויי האחרוני חוב חדש ומלוה חרשה היא, ודין אבימי עם הגב על שתי הלואות הללו וחזיוהי הגלימ' לבעליה, והוכריע רבא לדברי רב כחן וכן הלכה כרב כחן. ונר' דהא דאחא אבימי בר נאי לקמ' דרבינא חתניה לא לירין אלא להמליך בו או שמה קבילוהו עליהן. אמר רבא גב מפורסם לא עשו בו תקנת השוק. פרי' וצ"ל והלכתא בכולהו עשו בו תקנת השוק. בין מוכר בין משיכן, אפילו משכונ מאה במאות דשקיל לוקח זויי מבעל הבית ובעל הבית מוציא מנגב, בר מנגב ופרע בחובו גב ופרע בחיפו, שלא עשו בו תקנת השוק אלא נותלם בעל הבית מן הלוקח והלוקח מסיק מן הגב. והלוקח מנגב מפורסם לא עשו בו תקנת השוק עכ"ל.